

12 grudnia 1925 r.

URZĄD PATENTOWY

C05f 11/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 2551.

Domenico Lo Monaco
(Rzym, Włochy).

Kl. ~~16~~, 14.

16 d 11/00

Nawóz chemiczny użyźniający.

Zgłoszono 25 lutego 1921 r.

Udzielono 18 lipca 1925 r.

Pierwszeństwo: 26 lutego 1920 r. dla zastrz. 1, 2; 25 marca 1920 r. dla zastrz. 3, 4 (Włochy).

Wiadomem jest, że ziemia roślinna (humus) zawiera substancje organiczne i nieorganiczne. Pierwsze z nich mogą działać skutecznie lub nie (węglowodory i tłuszcze). Z powodu trudnego rozkładania się, pozostają one prawie wszystkie, poza ilością minimalną, w stanie nierozpuszczalnym.

Celem niniejszego wynalazku jest podanie czarnoziemowi traktowaniu chemicznemu, które pozwala zhydrolizować substancje organiczne, aby doprowadzić do ich rozpuszczenia i wchłonięcia. Traktowanie to pobudza w sposób nadzwyczajny kiełkowanie i powoduje zatem tworzenie się licznych korzeni, które ułatwiają wchłonięcie substancji użyźniających i czynią ro-

śliny bardziej bujnymi. Tak samo rzecz się ma z substancjami nieorganicznymi, które wskutek tego traktowania, przechodzą ze stanu nierozpuszczalnego i niewchłanianego w stan rozpuszczalny i wchłaniany.

Traktowanie polega na poddawaniu humusu działaniu chlorowców (Cl, Br, J, i Fl) w stanie gazowym.

Sposób wykonywa się zapomocą aparatu specjalnego, który się składa z bębna cylindrycznego, którego średnica wynosi około jednego metra, a wysokość 0,50 m i w którym porusza się mieszałko o dwu rzędach ramion, które można podnosić do góry. Bęben jest zamknięty, lecz zaopatrzony jest w swej górnej części w otwór do wprowadzania humusu, podczas gdy o-

twór, znajdujący się na dnie, pozwala ziemi przechodzić automatycznie do kanału wyładowującego, który prowadzi do pomieszczenia położonego niżej. Gaz wprowadza się do bębna zapomocą rur.

Siła pcruszająca wytwarzana jest przez motor (silnik).

Można ustawić baterje małych bębnow, umieszczonych w odległości około 50 cm jedna od drugiej. Takiemu samemu traktowaniu można także poddać wszelkie substancje użyźniające, które używa się, jako nawozu o podstawie azotowej, jako to: gnoje ze słomą, nieczystości, śmiecie, odpadki od jarzyn, rącznika, rzepaku, cytryn i t. d. i mielone pazury, krew wysuszona, poczwarki, kości, odpadki skórzane, resztki materiałów i t. d. wogóle szczątki organiczne wszelkiego rodzaju.

Takie samo traktowanie można też stosować względem nawozów nieorganicznych, jako to: superfosfaty, potaż i t. d., przez co ich rozpuszczalność znacznie się powiększa.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób otrzymywania nawozu chemicznego użyźniającego, znamienny tem,

że poddaje się humus działaniu chlorowców (*Cl, Br, J i Fl*) w stanie gazowym.

2. Sposób otrzymywania nawozu chemicznego użyźniającego, według zastrz. 1 znamienny tem, że traktowanie humusu odbywa się w bębnie, zaopatrzonym w mieszadło, do którego doprowadza się gaz chlorowców, który w ten sposób znajduje się w ciągłej styczności z nowemi cząstkami czarnoziem.

3. Sposób według zastrz. 2, znamienny tem, że traktowanie to można tak samo stosować i względem wszelkich innych substancyj użyźniających o podstawie azotowej, jako to: gnoje, nieczystości, śmiecie, odpadki jarzyn, rącznika, rzepaku, cytryn i t. d.; pazury mielone, krew wysuszona, poczwarki, kości, odpadki skór, resztki materiałów i t. d.; szczątki organiczne wszelkiego rodzaju.

4. Sposób według zastrz. 2, znamienny tem, że traktowanie to stosuje się do nawozów nieorganicznych, jako to: superfosfaty, potaż, których rozpuszczalność wielce się podnosi.

Domenico Lo Monaco.

Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.